

Posudek na bakalářskou práci Adama Zeiska**„Notional ambivalence in Alasdair Gray’s novel *A History Maker*: translation and stylistic analysis“**

Vedoucí práce: Mgr. Jakub Ženíšek

Oponent práce: PhDr. Klára Matuchová, Ph.D.

Adam Zeisek se ve své práci zaměřil na překlad části románu *A History Maker* (*Tvůrce dějin*) současného skotského autora Alasdaira Graye. Metodicky přitom vychází ze dvou zásadních textů české teorie překladu, konkrétně *Umění překladu* Jiřího Levého a novějšího titulu *K teorii a praxi překladu* Dagmar Knittlové. Hlavním výchozím problémem k řešení byla volba vhodného cílového řečového registru, byť čistě skotský dialekt se v románu vyskytuje zřídka.

Na praktickou překladovou část práce pak navazuje část teoretická, tedy stylistická analýza přeloženého textu a stručný rozbor vybraných problematických míst, na něž autor práce při překladu narazil. Jako teoretický aparát mu zde slouží již zmíněné práce Levého a Knittlové.

Překladová bakalářská práce je specifická v tom, že nemusí nutně stát na formulaci výchozí hypotézy. Klíčové je naopak zdánlivě zpětné zhodnocení vybraných systémových aspektů praktické části. To nicméně nic nemění na tom, že terminologické ukotvení musí být zcela zřejmé ještě před praktickou částí, což se v tomto případě bohužel zcela nezdařilo. Samotný praktický překlad tak působí neurovnaně a rozevlátě (pomineme-li faktické překladatelské chyby).

Na obhajobu autora práce je třeba uvést, že některé nedostatky jdou částečně na vrub vedoucímu práce, který zpočátku nadsadil limitní (tj. minimální) počet stran překladu primárního textu. Je tedy možno říct, že v praktické části práce následně převážila kvantita nad kvalitou. Z proporčního hlediska je dále zřejmé, že výsledný (hybridní) tvar práce zcela nepokrytě upozadňuje teoretickou část - pouze 7 stran „čistého“, oproti cca 24 stranám praktické části.

Vedoucí práce rovněž zřejmě nese svůj drobný díl viny na poměrně nepřehledném grafickém uspořádání praktické části práce, neboť od počátku důsledně netrval na zrcadlovém překladu. Ve finální fázi práce pak již bylo technicky obtížné převádět primární zdrojový text do digitální podoby. I díky této nepřehlednosti se čtenář např. může domnívat, že podkapitola 2.4 nazvaná *Poznámky* je skutečným poznámkovým aparátem práce a nikoli překladem svébytně postmoderní Grayovy prózy.

I přes výše uvedené „polehčující okolnosti“ však v konečném výsledku nelze práci hodnotit lépe než jako **dobrou**.

V Praze dne 26.5. 2011

.....
Jakub Ženíšek